

[Lannung.]

som kunde føre til Rationalisering og Besparelse, hvad sikkert vilde kunne naas ad Frivillighedens Vej, naar det blev grebet rigtigt an. Jeg kan henvise til Udtalelser om dette Spørgsmaal af vel vor mest ansete sagkyndige paa dette Omraade, Overingeniør i Københavns Kommune Carl Bruun.

Til Slut vil jeg benytte Lejligheden til at opfordre Ministeren til at lade dette vigtige Spørgsmaal om at skabe størst mulig Sikkerhed for økonomisk Anvendelse af det dyre Brændsel ved en saadan Institution for Fyringsvejledning og Fyringskontrol behandle i et lille, hurtigt arbejdende Udvalg, nedsat af Ministeriet. Der er efter min Opfattelse ingen som helst Tvivl om, at her er overordentlig mange Penge at spare til Gavn for vort Samfunds Økonomi.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Selv om der er fremkommet forskellige kritiske Bemærkninger, maa det dog siges, at Lovforslaget som Helhed har faaet en meget velvillig Behandling i det høje Ting, og herfor takker jeg.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Bender) og nu ogsaa den ærede sidste Taler (Lannung) spurgte, hvad der skulde ske, hvis denne Lov nu ikke fik den Betydning, som man ønskede. Om man saa ikke maatte tage kraftigere Forholdsregler, om ikke Lovgivningsmagten enten gennem nye Love eller gennem de Love, der alt bestaar, vilde søge at tvinge Ejendomsbesidderne til at gennemføre de Forbedringer af Ejendommene, som der her er stillet Forslag om. Jeg skal i den Anledning udtale, at denne Lov bygger helt paa Frivillighedens Grund, paa Haabet om og Troen til, at det ad Frivillighedens Vej skal lykkes at føre disse meget vigtige Bestemmelser igennem. Hvad der kan ske, hvis dette slaar fejl, skal jeg ikke her udtale mig om, men jeg tror, at naar man søger at faa noget gennemført ad Frivillighedens Vej, er det rent psykologisk set ikke rigtigt at begynde at true med, hvad der vil ske, hvilke Tvangsmidler man vil anvende, hvis ikke det bliver opfyldt, som man søger at faa Folk til at udføre. Jeg ønsker ikke her at udtale mig derom, fordi jeg, som sagt, anser det for en Hindring for den rette Udførelse af Loven. Jeg skal blot tilføje, at hvis man tror, man ad Tvangsbestemmelsernes Vej kan naa det helt fuldkomne, tager man fejl. Frivillighedens Vej er langt at foretrække. Staten har mange Opgaver, mange omfattende Opgaver, og vi støder Gang efter Gang paa, at den ikke helt

magter disse Opgaver, og at det i langt højere Grad lykkes for det offentlige, naar de interesserede Parter er villige til at medvirke. Det har i de fleste Tilfælde ogsaa vist sig at være en bedre Fremgangsmaade baade for dem, der skulde udføre Arbejdet, og for dem, der skulde have Nytten deraf.

Det ærede Medlem Hr. Bender fremsatte en Bemærkning om Ejerne. Jeg forstaar, det ærede Medlem mente, at Ejerne i flere Tilfælde, for ikke at sige i mange Tilfælde, ikke opfylder deres Forpligtelser over for de Lejere, som har til Huse i deres Ejendomme. Jeg tror, man i al Almindelighed kan sige, at der er brodne Kar i alle Lande, ogsaa blandt Ejere og Lejere. Om man her skal trække den ene Gruppe frem som i Almindelighed ringere end den anden, føler jeg mig i alt Fald ikke kompetent til at afgøre. Der er sikkert Ejere, som ikke opfylder det, man moralsk kunde kræve af dem, men paa den anden Side er der sikkert ogsaa Lejere, som ikke er saa lette at have i Husene og for saa vidt heller ikke lette at komme af med.

Det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen gjorde en Bemærkning om Forslagets § 3, idet han mente, det var uheldigt, at den eventuelle Udskydelse, som det kan være nødvendigt at foretage, skulde ske mellem de senest anmeldte. Jeg tror ikke, det kan være anderledes. Det er nemlig ikke Meningen, at alle Ansøgningerne skal være kommet ind og behandlet, inden Arbejdet kan paabegyndes. Meningen er, for at man kan faa Arbejdet i Gang saa hurtigt som muligt, at naar de først indkomne Anmeldelser er behandlet og godkendt, skulde de vedkommende straks gaa i Gang med Arbejdet, og derfor kan man ikke, inden Fristen er udløbet, bedømme, om der er Penge nok eller ikke. Det er af Hensyn hertil, man har maattet bestemme, at det er de senest anmeldte. Først da har man, som sagt, Overblik over, om det bliver nødvendigt at udskyde nogen. Hvis man skulde gaa den anden Vej, skulde først alle Anmeldelser indhentes og behandles, og saa kan Arbejdet ikke paabegyndes inden et godt Stykke efter Nytaar, og jeg vilde tro, at de fleste vil være enige i, at dette ikke vilde være heldigt for Opfyldelsen af Lovens Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen sagde ogsaa, at man maatte udskyde de Forbedringsarbejder, der alligevel vilde blive udført. Det kan der selvfølgelig være noget i, men det er ret vanskeligt at afgøre, hvilke Arbejder det er, der efter en saadan Regel burde udskydes. Det hele